

Η Νηστεία είναι μέσον για την ελευθερία και όχι “παπαδική εφεύρεση”

/ [Πεμπτουσία](#)

Η Νηστεία

Το αληθινό νόημα και το περιεχόμενό της

Παρά το γεγονός ότι οι Ορθόδοξοι χριστιανοί τηρούν, και προσπαθούν να τηρούν τις νηστείες που έχει θεσπίσει η εκκλησία, αγνοούν οι πιο πολλοί απ’ αυτούς τους χριστιανούς, τη σημασία, το νόημα και το περιεχόμενο της νηστείας. Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που δεν νηστεύουν θεωρούν τη νηστεία σαν «παπαδική εφεύρεση», ή περιττό τύπο, που δεν έχει σχέση με τη ζωή ενός συγχρόνου «προοδευτικού», «μορφωμένου», «πολιτισμένου» κ.λπ. ανθρώπου. Γι’ αυτό το λόγο και οι πρώτοι και οι δεύτεροι είναι ανάγκη να κοιτάξουν βαθύτερα και να συνειδητοποιήσουν μερικές αλήθειες γύρω από τη νηστεία, που οπωσδήποτε δεν είναι σκοπός, αλλά μέσον για την τελειοποίηση του ανθρώπου.

Η Νηστεία μέσον για την ελευθερία του προσώπου

Δεν νοείται χριστιανική ζωή χωρίς αγώνα, άθληση, άσκηση. Χωρίς, δηλαδή, την προσπάθεια εκείνη που αναλαμβάνει ο πιστός οδηγούμενος και ενισχυόμενος από την χάρη του Θεού, να απαλλαγεί από το ζυγό της αμαρτίας και την κυριαρχία των παθών και να ακολουθήσει με αυταπάρνηση το θέλημα του Θεού. Ο χριστιανός από τη στιγμή της βάπτισής του μπαίνει στο πνευματικό στάδιο και γίνεται αθλητής. Αυτό παρακαλεί και η εκκλησία το Θεό για το νέο μέλος της: «ον διαφύλαξον αήττητον αγωνιστήν διαμείναι». Στον ασκητικό αυτό αγώνα ιδιαίτερα σημαντική θέση κατέχει και η νηστεία. Αποτελεί ένα από τα καλύτερα όπλα στον αγώνα κατά των παθών. Δεν είναι, επομένως, η νηστεία απλώς η βίωση και η εφαρμογή μίας καλής παράδοσης, ούτε η δουλεία σε νόμο που επιβάλλεται έξωθεν, δεν είναι απλώς μία δίαιτα, ή μία γυμναστική της θέλησης, αλλά η προσπάθεια για να απαλλαγούμε από την δουλεία των παθών (της γαστριμαργίας και της λαιμαργίας), ο αγώνας για να ελευθερωθούμε από την τυραννία που θέλουν να επιβάλλουν τα κτίσματα, επομένως αγώνας για την ελευθερία του προσώπου. Γι' αυτό και η εκκλησία δίνει μεγάλη σημασία στη νηστεία, η οποία έχει πολλές διαστάσεις και στάδια.

Η Νηστεία είναι θεόδοτη και αρχαιότατη παράδοση

Η νηστεία είναι αρχαιότατη παράδοση και νομοθετήθηκε από τον ίδιο το Θεό ήδη πριν από την πτώση. Ήταν η πρώτη εντολή του Θεού στους πρωτόπλαστους. Γι'

αυτό και η Κυριακή της Τυρινής μας θυμίζει αυτή την πρώτη εντολή και μας καλεί να μπούμε στο στάδιο της νηστείας. Στην Παλαιά και Καινή Διαθήκη τονίζεται ιδιαίτερα η νηστεία, όπως και καταδικάζεται η τυποποίησή της. Ο ίδιος ο Χριστός νηστεύει σαράντα μέρες δίνοντας το παράδειγμα στους μαθητές του. Έτσι από την αρχή, η νηστεία μπήκε στην ζωή της εκκλησίας και οι Άγιοι Πατέρες καθόρισαν με πολύ σοφία τις μέρες και τις περιόδους νηστείας, όπως και τον τρόπο της νηστείας.

Η αλλοτρίωση και η τυποποίηση της Νηστείας

Κάθε τι το γνήσιο κινδυνεύει να γίνει κάλπικο. Όπως κι ένα νόμισμα, ακόμη κι ένα έργο τέχνης, κινδυνεύουν να παραχαρακτούν και να γίνουν ψεύτικα. Ο κάτοχός τους μπορεί να ξεγελαστεί. Να νομίζει ότι κατέχει ένα θησαυρό και αυτός να είναι κάλπικος, να μην έχει αντίκρισμα. Η Αγία Γραφή και οι ερμηνευτές της, οι πατέρες της εκκλησίας, καταδικάζουν την τυποποίηση της νηστείας, τη λειψή ή ψεύτικη νηστεία. Η νηστεία δεν είναι ένας ξηρός τύπος. Συνδυάζεται πάντα με τις άλλες αρετές, την εγκράτεια, τη μετάνοια, την προσευχή, τη φιλανθρωπία, την ελεημοσύνη.

[Συνεχίζεται]